

Graag geef ik een reactie op het nieuwe wetsvoorstel voor Thuisonderwijs. Mocht dit wetsvoorstel erdoor komen, dan gaat er namelijk veel veranderen in de gezinnen van thuisonderwijzers. Voor mijzelf is de verandering niet heel spannend, aangezien ik 10 jaar in het basisonderwijs heb gewerkt en aan de eisen die gesteld worden voldoe, maar ik kan me heel goed voorstellen dat het andere thuisonderwijzers flink lastig wordt gemaakt. Dit vind ik niet terecht.

Ik ben ook heel benieuwd naar de reden achter dit wetsvoorstel. Ik begrijp het heel goed dat u een sociale controle wilt waarborgen, zodat kwetsbare kinderen geen gevaar lopen. Maar om daar onderwijsplannen, leerlingvolgsystemen en toetsen tegenover te stellen vind ik een verkeerde mindset. In het reguliere basisonderwijs heeft een leerkracht de zorg over ongeveer 25 kinderen (als hij geluk heeft). Een leerlingvolgsysteem kan dan handig zijn aangezien je als leerkracht nooit de vaardigheden van alle kinderen in je hoofd kunt bijhouden. Een ouder kent zijn kind als geen ander en weet heel goed wat hij/zij nodig heeft om te groeien en ontwikkelen. Het is niet de vakkennis, maar de juiste motivatie die er toe doet om een succes te zijn. Ook leerkrachten uit het basisonderwijs strijden al jaren tegen alle administratieve rompslomp. Daar gaat veel tijd in zitten, die veel nuttiger besteed kan worden.

Thuisonderwijs heeft voordelen. Juist het feit dat je niet gebonden bent aan één plek tussen 4 muren heeft een enorme meerwaarde. Thuisonderwijs-kinderen hoeven daardoor niet alleen te leren uit boeken, maar kunnen echt gaan ontdekken. Er zijn tal van interessante leerzame plekken die de ontwikkeling van kinderen kunnen ondersteunen. Waarom zou het onderwijs thuis moeten plaatsvinden?

Een ander punt waarover ik struikel in het wetsvoorstel is dat het onderwijs verzorgd dient te worden door één van de ouders. Hoe mooi is het wanneer je de mogelijkheid hebt gebruik te maken van de expertises van anderen? Niet ieder mens/ iedere leerkracht is even goed op alle vakgebieden. Op de basisschool waar ik ruim 9 jaar werkzaam was, werkte een leerkracht met dyslexie en een leerkracht met dyscalculie, beide bevoegd om les te geven. Zij gebruikten elkaars expertise en hadden een prachtige samenwerking. Kinderen hebben een leerplicht (geen schoolplicht) en thuisonderwijzers zijn dus verplicht ervoor te zorgen dat hun kinderen voldoende mogelijkheden krijgen om te leren en zich te ontwikkelen. Maar waarom zouden ouders dit verplicht zelf moeten doen?

Over veel punten in het wetsvoorstel staat 'thuisonderwijzers moeten daar aan voldoen/ moeten deelnemen, anders vervalt hun **recht** op vrijstelling van de leerplicht en dus op thuisonderwijs.' Ik vind dit wat dreigend overkomen en ik ben heel benieuwd hoe jullie daarover een goede, gefundeerde beoordeling kunnen gaan geven. Onderwijsinspectie is tot nu toe alleen gericht op het reguliere basisonderwijs en inspecteurs hebben naar mijn weten geen of weinig kennis over thuisonderwijs. Wellicht is het handig daar eerst eens onderzoek naar te doen en samen met thuisonderwijzers om de tafel te gaan zitten. Veel kinderen hebben echt baat bij thuisonderwijs en verdrinken in het reguliere onderwijs. Problemen als pesten en leerfrustratie zijn dagelijks aan de orde. Pubers met zelfmoordneigingen wegens aanhoudend pestgedrag op school zijn realiteit. En het ergste is... ze kunnen er niet van vluchten, want zij hebben leer(/school)plicht. Het onderwijs kan op deze manier dus erg schadelijk zijn voor een kind. Passend onderwijs is al velen malen niet passend gebleken.

Het eisenpakket aan thuisonderwijzers is heftig, vind ik. Je mag van geluk spreken, mocht je door de gehele screening heen komen. Ook vind ik bepaalde eisen nog erg subjectief. Hoe wordt een oordeel geveld over jouw situatie? Je merkt nu al dat in bepaalde gemeenten de vrijstelling heel gemakkelijk afgegeven wordt en in andere gemeenten thuisonderwijzers zich moeten verdedigen voor de rechter. Ook hier valt nog een hele winst te behalen in de wet. Een oordeel over bekwaamheid en over levens-/ geloofsovertuiging is heel lastig te bepalen. Er zijn veel gezinnen die niet passen in het reguliere basisonderwijs. Voor levensovertuigingen/geloofsovertuigingen die minder vaak voorkomen in Nederland is het heel moeilijk een passende school te vinden. Ik pleit juist voor versoepeling van de eisen voor thuisonderwijs en het verruimen van de mogelijkheden voor thuisonderwijs. Daar mag wat mij betreft best een samenwerking tegenover staan, mits dit wordt gedaan door iemand die kennis heeft van thuisonderwijs.

U leest het al, ik ben geen voorstander van dit huidige wetsvoorstel. Hopelijk neemt u deze punten mee in de overweging en de beslissing over het nieuwe wetsvoorstel. Thuisonderwijs is prachtig en veel thuisonderwijs-kinderen hebben maar geluk wanneer hun ouders daar de mogelijkheid voor hebben.

Met zeer vriendelijke groet.